

KAUNO APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS
S P R E N D I M A S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2014 m. gruodžio 31 d.

Kaunas

Kauno apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Jolantos Medvedevienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), Algio Markevičiaus ir Audriaus Grauželio, sekretoriaujant Laurai Mukaitei, dalyvaujant pareiškėjui Ž. R. , atsakovo Kauno miesto savivaldybės administracijos atstovei J. R. , viešame teismo posėdyje išnagrinėjusi administracinę bylą pagal pareiškėjo Ž. R. skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl įsakymo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus,

n u s t a t ė:

Pareiškėjas Ž. R. skundu (b.l.4-8) kreipėsi į teismą, prašydamas panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. birželio 27 d. įsakymą Nr. A1-719 „Dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo“ ir įpareigoti atsakovą priimti sprendimą dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo dėl socialinės pašalpos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2014 m. kovo – 2014 m. balandžio mėn. skyrimo.

R. R. skunde nurodė bei teismo posėdžio metu paaiškino, jog 2014 m. birželio 27 d. Kauno miesto savivaldybės direktorius įsakymu Nr. A1-719 „Dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo“ (toliau – Įsakymas), nusprendė neskirti socialinės pašalpos 2014 m. gegužės - liepos mėnesiais ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2014 m. kovo - 2014 m. balandžio mėnesiais. Šis Įsakymas neteisėtas, priimtas nepagrįstai ir turi būti panaikintas. Priimdamas skundžiamą įsakymą atsakovas pažeidė Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 3 str. (toliau – ir Įstatymas) įtvirtintus pinigines socialinės paramos teikimo principus, nes asmeniui, turinčiam teisę ir teisėtą pagrindą gauti socialinę paramą, ši nebuvo suteikta. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius nustatė pareiškėjo turto bendrą vertės normatyvą, pagal kurį būsto vertė siekė 113 400,00 Lt, žemės sklypo normatyvas yra nustatytas 121 020,00 Lt, kilnojamojo turto normatyvas - 7000,00 Lt, piniginių lėšų normatyvas yra 5250,00 Lt. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius 2014 m. kovo 6 d. išvadoje dėl teisės į piniginę socialinę paramą nustatė, kad pareiškėjo vardu registruoto nekilnojamojo turto vertė yra 244 625,40 Lt (įregistruotų statinių

Nuorašas tikras

nustatyta vertė yra 100 625,40 Lt, o neįregistruotų statinių - 144000,00 Lt), kilnojamojo turto (transporto priemonių) vertė nustatyta 3356,54 Lt. Tačiau toks vertinimas neatitinka tikrųjų būstų verčių. Pažymėjo, kad pareiškėjo turtas įvertintas neteisingai, nes nustatant žemės sklypo (*neskelbtina*). vertę, neteisingai pritaikytas normatyvas. Pareiškėjas turi dvi transporto priemones. Transporto priemonę P. T. , (*neskelbtina*) už 300 Lt įgijo 2013-05-25 transporto priemonės pirkimo - pardavimo sutarties pagrindu, 2013-05-22 transporto priemonės pirkimo - pardavimo sutartimi įsigijo transporto priemonę P. T. , valst.Nr. (duomenys neskeltini) už 500 Lt. Priimdamas sprendimą neteikti socialinės paramos atsakovas nesivadovavo pareiškėjo pateiktomis transporto priemonių pirkimo – pardavimo sutartimis. Šios sutartys įregistruotos VI „Regitra“, jų duomenys nėra nuginčyti, todėl, vertinant pareiškėjui priklausančių transporto priemonių vertę, į juos turėjo būti atsižvelgta. Kauno miesto savivaldybės socialinės paramos skyriaus išvadoje dėl teisės į piniginę kompensaciją kilnojamojo turto vidutinė rinkos vertė buvo įvertinta 3356,54 Lt, ši vertė yra nereali, nes šiuo metu automobilis yra su defektais, jam negalėtų būti atlikta technikinė apžiūra. Pagal Kauno nepriklausomų autoekspertų biuro atliktą vertinimą, automobilio (*neskelbtina*) nustatyta vertė yra net 2556,54 L mažesnė nei atsakovo nustatyta vertė. Atėmus šį automobilio vertės skirtumą iš pareiškėjui apskaičiuotos viso deklaruoto turto vertės, jo turimo turto vertė neviršytų jam nustatyto normatyvo, taip pareiškėjas turėtų teisę į socialinę pašalpą.

Atsakovas Kauno miesto savivaldybės administracija atsiliepime į skundą (b.l. 18-23), taip pat atsakovo atstovė teismo posėdžio metu su skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą. Nurodė, kad, pagal Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau - Paramos įstatymas) 5 straipsnio nuostatas, piniginės socialinės paramos rūšys yra socialinė pašalpa ir būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos. Paramos įstatymo 6, 7, 8 straipsniuose yra numatyta, kokius kriterijus turi atitikti asmuo, kad galėtų kreiptis dėl socialinės pašalpos ar kompensacijų už būsto šildymo, geriamojo vandens ir karšto vandens išlaidų skyrimo. Vienas iš Paramos įstatymo 6 ir 7 straipsniuose nustatytų kriterijų yra tas, kad asmens nuosavybės teise turimo turto vertė neviršija turto vertės normatyvo. Paramos įstatymo 15 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas būsto ploto normatyvas bei žemės ploto vienam gyvenančiam asmeniui normatyvas, atsižvelgiant į žemės paskirtį. Turto vertės normatyvo nustatymo tvarka reglamentuota Paramos įstatymo 16 straipsnyje. Ž. R. 2014-05-20 pateikė prašymą-paraišką Nr. C-1200 41552, prašydamas skirti jam piniginę socialinę paramą. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius 2014-06-20 posėdžio metu apsvaustė pareiškėjo Ž. R. prašymą dėl socialinės paramos ir būsto šildymo kitokiu kuru (kompensacijos) skyrimo ir nutarė siūlyti neskirti socialinės paramos, geriamojo vandens išlaidų kompensacijos 2014 m. gegužės – liepos mėnesiais ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) išlaidų kompensacijos 2014 m. kovo – balandžio mėnesiais, kadangi pareiškėjo Ž. R. turimo turto vertė viršija nustatytą turto vertės normatyvą 1311,94 Lt. Atsižvelgiant į aukščiau nurodytą, Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014-06-27 įsakymu Nr. A1-719 buvo nuspręsta neskirti Ž. R. socialinės paramos. Atsakovo nuomone turto vertės normatyvas buvo apskaičiuotas nepažeidžiant teisės aktuose numatytos jo apskaičiavimo tvarkos, duomenys, kurie buvo gauti iš oficialių įstaigų duomenų bazių ir yra teisingi bei nuginčyti.

Skundas tenkintinas iš dalies.

Ginčo teisiniu santykius reglamentuoja Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (toliau – Paramos įstatymas).

Nuorašas tikras

Paramos įstatymo 5 straipsnyje numatyta, kad piniginės socialinės paramos rūšys yra socialinė pašalpa ir būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos.

Asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: 1) asmens nuosavybės teise turimo turto vertė neviršija turto vertės normatyvo; 2) pajamos yra mažesnės už valstybės remiamas pajamas vienam gyvenančiam asmeniui; 3) vienas gyvenantis asmuo atitinka bent vieną iš Paramos įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų (Paramos įstatymo 6 str.).

Pagal Paramos įstatymo 7 straipsnį, asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijos metu atitinka visus šiuos reikalavimus: 1) asmens nuosavybės teise turimo turto vertė neviršija turto vertės normatyvo; 2) asmuo atitinka bent vieną iš Paramos įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų; 3) įsiskolinę už būsto šildymą ir (ar) karštą vandenį, ir (ar) geriamąjį vandenį su energijos, kuro, vandens tiekėjais yra sudarę sutartį (sutartis) dėl dalies skolos apmokėjimo, kas mėnesį grąžinant ne daugiau kaip 20 procentų asmens pajamų arba teismas yra priteisęs apmokėti skolą.

Vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 1 ir 2 d. kreipdamasis dėl piniginės socialinės paramos, pareiškėjas užpildo Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą prašymą – paraišką, nurodo duomenis apie save ir bendrai gyvenančius asmenis, veiklos pobūdį, turimą turtą, gaunamas pajamas, taip pat kitą piniginei socialinei paramai gauti būtiną informaciją. Prašyme – paraiškoje pateiktų duomenų teisingumą pareiškėjas patvirtina savo parašu.

Bylos duomenimis nustatyta, kad, pareiškėjas Ž. R. 2014 m. gegužės 20 d. pateikė prašymą – paraišką Nr. C-1200 41552 piniginei socialinei paramai gauti (b.l. 33-37). Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius 2014-02-28 išvadoje dėl teisės į piniginę socialinę paramą nurodė, kad pareiškėjo Ž. R. bendra turimo turto vertė viršija jam nustatytą turto normatyvą (b.l.48). Piniginės socialinės paramos skyriaus komisija, sudaryta Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2012 m. kovo 14 d. įsakymu Nr. A-942, 2014-06-20 posėdžio metu priėmė sprendimą siūlyti neskirti socialinės paramos, geriamojo vandens išlaidų kompensacijos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) išlaidų kompensacijos 2014 m. kovo – balandžio mėn. (b.l. 25-27). Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorius 2014 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. A1-719 3 punkto 2 papunkčiu nusprendė neskirti Ž. R. socialinės pašalpos ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) išlaidų kompensacijos 2014 m. kovo – balandžio mėn. (b.l. 24).

Akivaizdu, kad atsakovas, priimdamas skundžiamą aktą (3.2 p.) atsisakė skirti pareiškėjui socialinę pašalpą ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją bei būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) kompensaciją prašyme nurodytais laikotarpiais, pareiškėjui neatitikus Paramos įstatymo 6 ir 7 str. reikalavimo - pareiškėjo nuosavybės teise turimo turto vertei viršijant jam nustatytą turto vertės normatyvą.

Pareiškėjas nesutinka su šia įsakymo dalimi, tvirtindamas, kad šis įsakymas priimtas vadovaujantis Socialinės paramos skyriaus išvada, kurioje jam priklausančio nekilnojamojo turto bei transporto priemonių vertės neatitinka realių jų verčių, be to, jam nuosavybės teise priklausančiam sklypui buvo pritaikytas netinkamas normatyvas.

Nagrinėjamu atveju būtina nustatyti, ar Socialinės paramos skyrius tinkamai, teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiavo Ž. R. nuosavybės teise turimo turto normatyvą bei turto vertę.

Nuorašas tikras

Paramos įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad būsto ploto normatyvas yra 60 kv.m naudingo būsto ploto vienam gyvenančiam asmeniui. Žemės ploto normatyvas vienam gyvenančiam asmeniui, atsižvelgiant į žemės rūšį, yra: 1) kitos paskirties žemės - 6 arai mieste, 25 arai miesteliuose ir kaime; 2) žemės ūkio paskirties žemės (mėgėjų sodo žemės sklypai ir sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemės sklypai) - 6 arai; 3) žemės ūkio paskirties, įskaitant miško medynus (išskyrus mėgėjų sodo žemės sklypus ir sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemės sklypus), konservacinės, įskaitant miško medynus ir miškų ūkio paskirties, įskaitant miško medynus, žemės - 6 arai mieste, 25 arai miesteliuose, 3 hektarai kaime (Paramos įstatymo 15 str. 2 d.).

Paramos įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad nekilnojamojo turto vertės normatyvas nustatomas atitinkamo tipo nekilnojamojo turto ploto normatyvą dauginant iš prašymą-paraišką pateikusio asmens deklaruotos gyvenamosios vietos nekilnojamojo to tipo turto ploto vieneto normatyvinės vertės. To paties straipsnio 2 dalyje yra numatyta, kad kiekvieno tipo nekilnojamojo turto ploto vieneto normatyvinę vertę nustato ir valstybės įmonės Registrų centro interneto svetainėje skelbia valstybės įmonė Registrų centras pagal kiekvienų metų sausio 1 dieną vidutines nekilnojamojo turto rinkos vertes Lietuvos miestuose ir savivaldybių centruose bei kitose savivaldybių teritorijose.

Nekilnojamojo turto vertės normatyvas asmeniui apskaičiuojamas sudedant abiejų tipų (būsto ir žemės ploto) nekilnojamojo turto normatyvines vertes (Paramos įstatymo 16 str. 3 d.). Kilnojamojo turto, vertybinių popierių ir pajų vertės normatyvas asmeniui apskaičiuojamas sudedant 20 valstybės remiamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, asmeniui (Paramos įstatymo 16 str. 4 d.). Piniginių lėšų normatyvas apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, asmeniui (Paramos įstatymo 16 str. 5 d.).

Paramos įstatymo 16 straipsnio 6 dalyje yra numatyta, kad turto vertės normatyvas asmeniui apskaičiuojamas sudedant nekilnojamojo turto vertės normatyvą, kilnojamojo turto, vertybinių popierių ir pajų vertės normatyvą ir piniginių lėšų normatyvą.

Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2014 m. vasario 28 d. išvadoje, pareiškėjui Ž. R. buvo nustatytas 246670,00 Lt bendras turto vertės normatyvas, pareiškėjo deklaruotas nekilnojamas turtas įvertintas 244625,40 Lt, kilnojamas turtas – 3356,54 Lt, viso - 247981,94 Lt (b.l. 48).

Atliktus pareiškėjui nuosavybės teise priklausančio turto vertės skaičiavimus atsakovas grindžia VĮ Registrų centro duomenimis (b.l. 64-67), išrašu iš VĮ "Regitra" duomenų bazės (b.l. 40).

Pareiškėjas nesutinka su jo kilnojamojo turto vertinimu, nurodydamas, kad jam nuosavybės teise priklausančio automobilio vertė yra mažesnė. Šį tvirtinimą pareiškėjas grindžia Kauno nepriklausomų autoekspertų biuro 2014 m. lapkričio 19 d. Kelių transporto priemonės vertinimo ataskaita Nr.L141L005 (toliau – Vertinimo ataskaita, b.l. 108-132).

Socialinės pašalpos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo (toliau - Pašalpos aprašas), patvirtinto Kauno miesto savivaldybės tarybos 2013-12-23 sprendimu Nr. T-707, 10 punkte numatyta, kad turto vertę nustato Socialinės paramos skyrius, vadovaudamasis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Nuorašas tikras

Pagal nepasiturinčių gyventojų, kurie kreipėsi dėl piniginės socialinės paramos, turto vertės nustatymo metodikos (toliau - Metodika), patvirtintos Socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Finansų ministro 2009 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. A1-369/1K-174, 8.1. punkto nuostatas, transporto priemonių ir žemės ūkio technikos vertė yra nustatoma pagal Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (SPIS) nurodytas vidutinės rinkos kainas.

Į bylą pateikti įrodymai patvirtina, kad Kauno miesto savivaldybės Socialinės paramos skyrius, apskaičiuodamas pareiškėjui priklausiusio automobilio vertę, vadovavosi VI „Regitra“ duomenis, patvirtinančiais, kad pareiškėjas 2014 m. gegužės 20 d. nuosavybės teise turėjo transporto priemonę (*neskelbtina*) (b.l. 40).

Nors pagal aukščiau nurodytus teisės aktų nuostatas, individualus kiekvienos transporto vertinimas nėra reglamentuotas, savivaldybės Socialinės paramos skyrius, minėtų teisės aktų įpareigotas vertinti transporto priemones pagal vidutinės rinkos kainas, nurodytas šio skyriaus turimoje duomenų bazėje, ką, teismo nuomone, atsakovo Socialinės paramos skyrius šiuo konkrečiu atveju ir padarė, tačiau į bylą pareiškėjas pateikė teismui jam priklausančios transporto priemonės (*neskelbtina*) Vertinimo ataskaitą, kurios duomenimis, šio automobilio likutinė vertė yra 800 Lt. (b.l. 112).

Byloje esantys dokumentai patvirtina, jog Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras turi teisę verstis turto ir verslo vertinimo veikla (b.l. 130), transporto priemonės (*neskelbtina*) vertinimą atlikęs turto vertintojas A. S. yra įrašytas į Turto vertintojų sąrašą (www.atvi.lt), todėl pagrindo abejoti Vertinimo ataskaitos duomenimis, nėra.

Esant skirtingiems ginčo automobilio vertinimams, teismo nuomone, nagrinėjamoje byloje būtina pasisakyti, kokia yra Paramos įstatymo paskirtis, principai bei paliesti teisingumo ir teisėtumo aspektus.

Paramos įstatymo paskirtis – nustatyti piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugę asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas.

Įstatymo 3 straipsnyje įtvirtinti piniginė socialinė paramos teikimo principai: bendradarbiavimo ir dalyvavimo, prieinamumo, socialinio teisingumo ir veiksmingumo, visapusiškumo bei lygių galimybių. Šių principų privalu laikytis, priimant sprendimus dėl piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams teikimo.

Vienas iš aukščiau nurodytų piniginės socialinės paramos teikimo principų yra socialinio teisingumo ir veiksmingumo principas, reiškiantis, jog piniginė socialinė parama teikiama siekiant sudaryti sąlygas gauti paramą tada, kada jos labiausiai reikia, didinti motyvaciją integruotis į darbo rinką ir išvengti skurdo spąstų bei racionaliai naudojant turimus išteklius.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, formuodamas vienodą teismų praktiką, ne kartą yra pažymėjęs, kad šiuolaikinė teisės samprata remiasi aiškiu teisės ir įstatymo ar kito teisės akto skyrimu, pripažįstant teisę fundamentalesniu dalyku negu įstatymas ar kitas teisės aktas. Jeigu teisė tapatinama su įstatymu, tai teisės praktikos požiūriu pirmenybė būtų teikiama ne teisingumui, o teisėtumui. Formalus įstatymų taikymas nulemtų teisėtą sprendimą, kuris ne visada gali būti teisingas. Teisėjų kolegijos nuomone, turi būti pripažįstamas ne bet koks teisėtumas, o tik teisingumo teisėtumas. Tokiu atveju, kai pagal faktines bylos aplinkybes, visuotinai pripažintus teisės principus, akivaizdu, jog sprendimas konkretaus socialinio konflikto atžvilgiu bus formalus,

Nuorašas tikras

bet neteisingas, būtina pirmumą teikti bendrajai teisės sampratai. Juk ne viskas gali būti reglamentuota įstatymų ir tilpti į tam tikras teisės normas (Žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. liepos 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁷-773-07; 2011 m. balandžio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴³ - 46/2011, publikuota „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 21, 2012-05-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1542/12, 2014 m. kovo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵² -422/2014).

Pažymėtina, kad Teismai neabejotinai turi ir iš Konstitucijos kylančius įgaliojimus taikyti inter alia bendruosius teisės principus. Jeigu tokie teismų įgaliojimai būtų neigiami, nepripažįstami, tuomet tektų konstatuoti, kad teismai, spręsdami bylas, taiko ne teisę, o tik įstatymą (apibendrinta šios sąvokos prasme), kad jie ne vykdo teisingumą pagal teisę, o tik formaliai taiko teisės aktų straipsnius (jų dalis), kas nesiderina su teismų socialine ir konstitucine paskirtimi. Be to, tai reikštų, kad teisė yra traktuojama vien kaip jos tekstinė forma, sutapatinama su ja (Konstitucinio Teismo 2006 m. rugpjūčio 8 d. sprendimas). Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2003 m. kovo 4 d. nutarime yra pažymėjęs, kad teisingumas yra vienas pagrindinių teisės, kaip socialinio gyvenimo reguliavimo priemonės tikslų; jis yra viena svarbiausių moralinių vertybių ir teisinės valstybės pagrindas.

Apibendrinant išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad būtent teismas vykdo teisingumą ir jis turi diskreciją elgtis kitaip, nei tiesiogiai numatyta teisės aktuose ar panaikinti formaliai teisėtą individualų administracinį aktą, jei to reikalauja bendrieji teisės principai, tarp jų ir teisingumo bei proporcingumo principai.

Iš administracinėje byloje pateiktų įrodymų matyti, kad atsakovo Socialinės paramos skyrius teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiavo pareiškėjui nuosavybės teise priklausančio automobilio vidutinę rinkos vertę, tačiau, pareiškėjas pateikė teismui įrodymus, patvirtinančius faktinę jo automobilio vertę, kuri 2556,54 Lt mažesnė nei Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2014 m. vasario 28 d. išvadoje nustatyta automobilio vertė. Įvertinus tai, kad šią sumą (skirtumą tarp atsakovo įvertinimo bei Vertinimo ataskaitoje nurodytos sumos) atėmus iš Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2014 m. vasario 28 d. išvadoje apskaičiuoto pareiškėjo deklaruoto turto vertės (247981,94-2556,54), pareiškėjo deklaruoto turto vertė būtų 245425,4 Lt ir neviršytų jo deklaruoto turto normatyvo (246670,00 Lt), byloje ginčo dėl pareiškėjo neatitikimo kitiems Paramos įstatymo 6 ir 7 straipsniuose nustatytų reikalavimams nebuvo keliama, todėl darytina išvada, jog esant byloje nustatytoms aplinkybėms, atsakovo skundžiamo įsakymo 4.5 punktas, kuriuo atsisakyta suteikti pareiškėjui socialinę paramą bei skirti Kompensacijas, kaip to ir reikalauja teisės aktai, yra socialiai neteisingas, nes, palikus jį galioti būtų pažeistas Paramos įstatymo 3 str. 3 punkte įtvirtintas socialinio teisingumo ir veiksmingumo principas, garantuojantis teisę asmenims gauti piniginę socialinę paramą tuomet, kai jos labiausiai reikia, o tuo pačiu pažeisti ir visuotinai pripažintini teisingumo ir protingumo teisės principai.

Nustatytos faktinės aplinkybės yra pakankamas pagrindas panaikinti atsakovo skundžiamą aktą tik dalyje dėl pareiškėjo teisių pažeidimo, nes ginčijamas sprendimas yra susijęs ir su trečiųjų asmenų interesais, dėl jų panaikinimo pareiškėjas neturi reikalavimo teisės. Kiti proceso dalyvių argumentai detaliau nedėstyti ir neanalizuotini, nes kaip ne kartą pažymėjo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, įstatymo reikalavimas motyvuoti teismo sprendimą nereikia įpareigojimo teismui atsakyti į kiekvieną proceso dalyvio argumentą (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P⁴⁴⁴ -196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-

Nuorašas tikras

151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525 -194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.).

Įvertinusi aukščiau išdėstytų aplinkybių bei jas pagrindžiančių įrodymų visetą, Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. A1-719 3 p. punkto 2 papunktis, kuriuo nuspręsta neskirti Ž. R., gyvenančiam (*neskelbtina*), socialinės pašalpos ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) išlaidų kompensacijos 2014 m. kovo – balandžio mėn., naikintinas. Atsakovas įpareigotinas priimti sprendimą dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo dėl socialinės pašalpos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2014 m. kovo – 2014 m. balandžio mėn. skyrimo (ABTĮ 88 str. 1 d. 2 p., 89 str. 2 d.).

Pagal ABTĮ 44 str. 6 d., proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę reikalauti atlyginti jai ir atstovavimo išlaidas. ABTĮ 44 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad, kai sprendimas priimtas pareiškėjo naudai, šis turi teisę reikalauti atlyginti: sumokėtą žyminį mokestį; kitas išlaidas dėl skundo (prašymo) surašymo ir padavimo; išlaidas, susijusias su bylos nagrinėjimu; transporto išlaidas; gyvenamosios patalpos nuomojimo teismo buvimo vietoje už laiką, kol vyko procesas, ir dienpinigių – 10 procentų patvirtinto taikomojo minimalaus gyvenimo lygio už kiekvieną proceso dieną – išlaidas. Pagal ABTĮ 44 straipsnio 6 dalį proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę reikalauti atlyginti jai atstovavimo išlaidas. Atstovavimo išlaidų atlyginimo klausimas sprendžiamas Civilinio proceso kodekso ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

Pareiškėjas prašo priteisti jam išlaidas už dokumentų kopijų darymą (b.l. 133). Šias išlaidas pareiškėjas grindžia Kauno miesto savivaldybės Vinco Kudirkos viešosios bibliotekos 2014-12-11 kvitu bei UAB „Skaitmeninis amžius“ 2014-08-01, 2014-11-11 ir 2014-08-01 kvitais (b.l. 133). Pareiškėjo pateikti UAB „Skaitmeninis amžius“ kvitai patvirtina, kad už kopijų darymą atitinkamai buvo sumokėta iš viso 4,51 Lt, todėl šios išlaidos laikytinos pagrįstomis ir priteistinos iš atsakovo. Tačiau pareiškėjo Kauno miesto savivaldybės Vinco Kudirkos viešosios bibliotekos 2014-12-11 kvite nurodyta 13,20 Lt suma yra sumokėta už internetą, o ne už dokumentų kopijų darymą, todėl ši suma nepagrindžia pareiškėjo turėtų išlaidų už dokumentų kopijų darymą ir yra nepriteistina iš atsakovo.

Teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 85-87 straipsniais, 88 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 89 straipsnio 2 dalimi, 44- 45 straipsniais,

n u s p r e n d ž i a :

P. Ž. R. skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. A1-719 3 punkto dalį, kuria nuspręsta neskirti Ž. R., gyvenančiam (*neskelbtina*), socialinės pašalpos ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) išlaidų kompensacijos 2014 m. kovo – balandžio mėn. Kitoje dalyje pareiškėjo skundą atmesti.

Įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorių priimti sprendimą dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo dėl socialinės pašalpos 2014 m. gegužės – liepos mėn. ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) išlaidų kompensacijos 2014 m. kovo – balandžio mėn. Ž. R. .

Nuorašas tikras

Priteisti pareiškėjui Ž. R. iš Kauno miesto savivaldybės administracijos 4,51 Lt (1 €) bylinėjimosi išlaidų.

Sprendimas per 14 dienų nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, apeliacinį skundą paduodant šiam teismui arba per Kauno apygardos administracinį teismą.

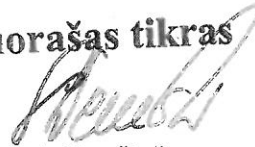
Teisėjai

Jolanta Medvedevienė

Audrius Grauželis

Algis Markevičius

Nuorašas tikras

Tarnautoja (ekspeditorė)
Neringa Česėkaitė